

כזמן לאחרי היום הזה הוציא

(א) יצא יום ה' תצ"ד ס"ג

(ב) נ"ג (ס"ג)

(ג) דה"ל ש תקב"ט ס"ג

(ד) יצ"ד תצ"ד (ס"ג)

(ה) ש"ס אל"ף סוכה (ת"ל נ"ה)

(ו) אורחון יצ"ד - קמ"ל יצ"ד

ובספר ארחות רבינו (ח"ב עמ' צח) הביא
שבעל הקהלות יעקב זצ"ל אכל בליל
שבועות סעודה של חלב, ובשחרית סעודה של
בשר.

(א) יצ"ד א"ה ס' תצ"ד (ס"ג)

ונוהגין לשטוח (ז) עשבים
(ח) חלב (יג) ציור ראשון של שבועות ונ"ל הטעם שהוא (יד) כמו השני תבשילין שלוקחים בליל פסח זכר
לפסח וזכר לחגיגה כן אוכלים מאכל חלב ואח"כ מאכל בשר וזריכות להביא עמסה (טו) לחם (טז) על
השלחן שהוא במקום המזבח ויש בזה (יז) זכרון לז' הלחם שהיו מקריבים ביום הבכורים :

(א) נ"ג (ס"ג)

בשם גדול אחד שאמר קע"ס נכון לזה כי בעת שעמדו על הר סיני וקבלו התורה [כי בעשרת הדברות נתגלה להם עיז' כל חלקי

התורה כמו שכתב רב סעדיה גאון שבשעת הדברות כלולה כל
התורה] וירדו מן ההר לביתם לא מלאו מה לאכול חייב כ"א
מאכלי חלב כי לבשר זריח הכנה רבה לשהות בסבין בדוק כאשר
לזה ה' ולקח חוטי החלב והדם ולהדית ולמלוח ולבשל בכלים
חדשים כי הכלים שהיו להם מקודם שבישלו בהם כחותו מעליע
נאסרו להם ע"כ בחרו להם לפי שעה מאכלי חלב ואנו עושין זכר
לזה: (יג) ציור ראשון וכו'. גם נוהגין (יד) בקלת מקומות לאכול
דבש וחלב מפני התורה שנמשלה לדבש וחלב כמש"כ דבש וחלב תחת לשונך וגו': (יד) כמו השני תבשילין וכו'. כן אוכלים וכו'. ר"ל
בשם שבפסח עושין זכר לקרבן כן אנו זריכות לעשות בשבועות זכר לשתי הלחם שהיו מביאין וע"כ אוכלים מאכלי חלב ואח"כ מאכל
בשר וזריכות להביא עמסה שהי לחמים דאסור לאכול בשר וחלב מלהט אחד ויש בזה זכרון לשתי הלחם:

ע דה"ל ש תקב"ט

יצ"ד תצ"ד (ס"ג)

* ביצר משמחן הקטנים וכו' והגשים וכו'. והאגשים בזמן שנהמ"ק היו
קיים היו אוכלין בשר שלמים לשמחה וכדכתיב וזבחת שלמים
ואכלת שם ושמחת וגו' ועכשיו שאין בהמ"ק קיים אין יולאין ידי מוכת
שמחה הלא ביין שנאמר ויין ישמח לבב אנוש אבל בשר אין מוכה לאכול
עכשיו כיון שאין לנו בשר שלמים ומ"מ מזוה יש גם באכילת בשר כיון
שנאמר בו שמחה [כן מתבאר מדברי רבינו וס"א] והמחבר שלא סוביר
בשר אויל לביטחיה ככ"י ע"ש ולענין יין סמך על מה שזכיר בס"א
שזריך לקבוע סעודה על היין :

(כש"ע) חייב חרס.
עיין בשאגת אריה תסימן ס"ה עד סימן ס"ט העלה דמות של שמהת
יו"ט הוא מ"ט מה"ת אפילו כזה"ו ונוהגת גם בנשים והף שאין לו
קדנות אפסר לקיים בשאר שמחות ומ"מ בליל ראשון של יו"ט שאין שמחה
לפניו אין מזות שמחה נוהג בו מה"ת רק מדרבנן ומדברי המג"א סי'
תקמ"ו ס"ק ד' נראה שגם לילה ראשונה חייב שמחה מדאורייתא ע"ש
וע"ש שכתב דהא דאמרינן חייב חרס לעטר עזמו כרגל אינו נוסב כזה"ו
ע"ש ועיין בשו"ת יד אליהו סי' ס"ח שנספר בית הלל הקשה כיו"ד סימן
שע"כ בכל הפוסקים השמיטו דין דש"ס יבמות דארוסה לא תטמא לו
כרגל וגם דנשים מחויבים ג"כ לעטר כרגל וגם גוף סדין שחייב לעטר
כו' וכיד אליהו כתב ג"כ שאינו נוסב כזה"ו וכתב שכן מוכח ברמב"ם
פי"ו מה' ט"א ע"ש ועיין בשו"ת ניב מ"ח סי' ל"ד בענין הקבלת פני
רבו כרגל כשאנו האך בלא"ה ללמוד ממנו רק להקביל פניו אין חייב כזה"ו שאין בהמ"ק קיים ואין אנו יכולים לעלות ולראות להקביל פני
השכינה ומ"מ נכון הוא לעשות כן אכל אין חייב כזה"ו לכן השמיטו הרב והש"ע ע"ש :

(ה) שפ"ט אל"ף - סוכה

מש"כ השפת אמת (סוכה דף מח. ד"ה לרבנות), שא"צ לקיים מצות שמחת יו"ט אלא
פעם אחד ביום, ולפי"ז אם כבר קיים את המצוה בסעודת לילה א"צ לקיימה גם
ביום.